

॥ ॐ श्री साई राम ॥

॥ ॐ श्री साई पुण्यङ्गल प्रदाय नमः ॥ (५१)

पुण्यनुं इण आपवावाणा श्री साईने अमारा नमस्कार छे.

भगवद्गीताना पांचमां अध्यायनां १२ मां श्लोकमां कहुं छे के,

युक्तः कर्मफलं त्यक्त्वा शान्तिमाप्नोति नैष्ठिकीम् ।

अयुक्त कामकारेण इले सक्तो निबध्यते ॥

युक्तः कर्मफलं त्यक्त्वा शान्तिमाप्नोति नैष्ठिकीम्।

अयुक्तः कामकारेण फले सक्तो निबध्यते ॥

आनो भावार्थं ऐवो के, कर्मयोगी पुरुष कर्मइण भगवानने अर्पण करीने भगवद्भाप्ति रुपे परमशांति मेणवे छे अने योग रहित (सकाम पुरुष) कर्म करवाथी मनुष्य इणमां आसकत थएने पापपुण्यथी बंधाय छे.

अर्थात् ऐवुं होवा छतां कर्मइण भगवानने अर्पण करवाथी जे पुण्य संपादन थाय छे, तेनुं इण भगवान ते व्यक्तिने आपे छे.

आना बे उत्तम उदाहरण, ऐक स्वामी अमृतानंद अने बीज पांडुरंग दीक्षित.

स्वामी अमृतानंद ज्यारे स्वामीने मज्या, त्यारे तेमनी उंमर ८५ वर्षनी हती. तेमने जोता ज स्वामीऐ उद्धार काढया-“आव अमृतम! अमृतानंदना गुरु श्री रामण महर्षि ज इक्त तेमने आम प्रेमथी बोलावता. स्वामीऐ तेमने केवल आशीर्वाद ज आध्या नहीं, पण तेमणे सात वर्षनी वये जे गणेशयागमां भाग लीघो हतो ते बाबते पण पूछयुं. त्यारे अमृतानंद बोल्या-हुं तो ते वभते इक्त सात वर्षनो बाणक हतो. मने तेनुं इण केवी रीते मणशे?” त्यारे स्वामीऐ तेमने तेजोमय श्री गणेशनुं दर्शन पोतानामां कराव्युं जे स्वामी अमृतानंदना पुण्य संपादननु इण हतुं. ऐटलुं ज नहि, पण जोटी रीते योगक्रिया करवाथी अमृतानंदने अस्थमानो रोग थयो हतो ते पण दूर कर्यो.

बीजुं उदाहरण छे श्री. पांडुरंग दीक्षितनुं. माताना उदरमां (पेट)मां हता त्यारे ज साईनाथना आशीर्वाद लएने आवेला दीक्षितने ज्यारे साईनाथे श्री सत्यसाई नामथी बीजो अवतार लीघो छे, ऐम प्रबर पडी, त्यारे ते तेमना दर्शनार्थे सहकुटुंब पुटपति गया. तेमना गायन कौशल्यथी तेमणे

સ્વામી ને પ્રસન્ન કરી લીધા. સુંદર, સુશ્રાવ્ય ભજનના રૂપમાં સંપૂર્ણ મહારાષ્ટ્રમાં, ગામડામાં અને સ્વામી કહે ત્યાં જઈને તેમણે સાઈનામની ભક્તિનો બગીચો તૈયાર કર્યો અને જે પુણ્ય સંપાદન કર્યું, તેના ફળ સ્વરૂપ જ્યારે જ્યારે દિક્ષીતના કુટુંબ ઉપર સંકટ આવ્યાં, ત્યારે તે સ્વામીની કૃપાથી દૂર થાય અને તેમનું જીવન સુખી થયું.

॥ ૐ શ્રી સત્ય સાઈનાથાર્પણમસ્તુ ॥